

VRIJ

BRIEF

LEVEN - VRIJHEID - EIGENDOM

ABSOLUTE RECHTEN VAN HET INDIVIDU

Maandblad No. 65/66 Oplage: 1000 exemplaren Verantwoordelijk Uitgever: ir. H.J. Jongen
juli/augustus 1983 Heikantvenstraat 39 - 2190 Essen - België

De VRIJBRIEF brengt u regelmatig nieuws over levens- en maatschappijbeschouwingen als het Objectivisme en het Libertarisme. Omdat de VRIJBRIEF ook een forum voor deze beschouwingen is, zijn de artikelen voor verantwoording van de schrijver. Uw kritisch commentaar is welkom.

° U KUNT NOG MEEDOEN !! °

Dit is het laatste nummer van de VRIJBRIEF vóór de Conventie in Brussel (14 - 19 augustus a.s.). Het volgende nummer verschijnt in september en zal voor een groot deel gewijd zijn aan de conventie. Zorg dat u dan kunt lezen over de prettige gebeurtenissen waar u zelf bij was! En dat u dan geen spijt hebt dat u er niet bij was. Alles betreffende de conventie en de organisatie begint zich nu beter af te tekenen. Er zijn nu al, inclusief de toezeggingen, meer dan 100 deelnemers uit 12 verschillende landen, n.l. België, Nederland, Luxemburg, Engeland, Noorwegen, Zweden, Spanje, Frankrijk, Canada, V.S., Mexico, Australië. Er zijn al journalisten die gevraagd hebben om een aantal van de bekende sprekers te mogen interviewen.

Ook hebben we een excursie naar Gent, waar we een rondleiding en een receptie aangeboden krijgen.

Uit allerlei opmerkingen blijkt dat er vanuit libertarische kringen steeds meer belangstelling komt om ons doel te bereiken door "geweldloze acties". Deze gaan zover dat het ook "niet politieke" acties zouden moeten zijn. Immers "politieke" acties betekenen altijd een vorm van geweld als men stelt dat de meerderheid beslist. De minderheid wordt dan gedwongen om iets te doen wat ze niet vrijwillig wil.

U begrijpt dat hierover het laatste woord nog niet gezegd is en dat het nog lang niet

zover is dat onze geweldloze acties ons al snel meer vrijheid brengen. Mogelijk komen we daarmee in Brussel een stapje verder. Dit zal vooral interessant zijn als we op maandag praten over Defensie. Hoe moeten we een vrijheid die we hebben verdedigen? Hoever willen we of kunnen we daarmee gaan? En hoever gaan we dan in onze geweldloosheid? Zijn we niet veel te ver om echt pacifist te zijn? Hoe kunnen we ons op zuiver defensieve wapens concentreren? Een echt complex probleem!

Ook is er in het libertarisme een trend merkbaar van "alternatief denken". Dit kan een stap vooruit zijn als het gaat om nieuwe ontdekkingen en methodes. Het kan echter ook een hele grote stap terug zijn. Terug naar de mystiek van de Middeleeuwen.

Zoals ik het Nathaniel Branden zo goed hoorde zeggen (in zijn bandje over Ayn Rand), is het natuurlijk niet zo dat Rand het eindpunt van de menselijke geestelijke/rationele ontwikkeling is. Zelfs Rand is te verbeteren, aan te vullen en minstens te verduidelijken. Maar in sommige gesprekken met "alternatieve libertariërs" krijg ik wel eens het idee dat zij zich "afzetten" tegen Rand en vinden dat zij zelf al veel verder zijn. Ook hierover zullen we nog veel moeten praten en studeren. Brussel geeft ons de gelegenheid dit een op "internationale" schaal te doen. Voorts is de "psychologische dag" (Peter Breggin!) het alleen al waard om naar Brussel te komen.

BESLUIT SNEL. DESNOODS KOMT U EEN PAAR DAGEN OF EEN ENKELE DAG. TEL. (BELGIE) 03-6674712.

Nederland: Libertarisch Centrum, Fazantenkamp 818, 3607 EB Maarssenbroek. Tel. 03465-64994.
AMRO Bank rek.nr. 46.24.31.320 (Giro 8238 AMRO Bank Amsterdam) t.g.v. Libertarisch Centrum; abonnementsprijs f 40,- per jaar; donateurs min. f 100,- per jaar.

België : Herentalsebaan 109, B 2100 Deurne; Bank J.v.Breda rek.nr. 645-1240465-64 t.g.v. VRIJBRIEF; abonnementsprijs BF 600,- per jaar; donateurs min. BF 1.500 per jaar.

GOUD EN ANGST EN COLLECTIVISME

Jim Blanchard publiceerde in het mei-nummer van "GOLD" een zeer interessante en belangrijk artikel. *)

Hij geeft erin aan dat de prijs van goud uiteraard voor een groot deel bepaald wordt door de monetaire politiek van de regeringen. En zolang deze inflatie veroorzaken, zal de goudprijs ten opzichte van het geld stijgen.

Er is echter ook de "angst-faktor" die een grote rol speelt. Zeer veel mensen hebben goud, gouden munten of zilver gekocht als bescherming tegen onverwachte gebeurtenissen, zoals: oorlog, devaluatie, confiscatie enz.

De "megatrend" van de 20ste eeuw is een wereldwijde groei in de richting van het collectivisme. Dit zowel intern in de diverse landen (zoals ook wij dat dagelijks om ons heen zien), als ook internationaal door de Sovjets en hun socialistische en communistische vrienden. Deze hebben, met zeer veel succes, hun campagnes opgevoerd om de westerse landen in hun collectivistische greep te krijgen. Kijk eens naar de gebeurtenissen sinds 1973.

- 1973 - De Amerikanen vertrekken uit Vietnam. Op zichzelf een positieve daad, maar sindsdien staat Vietnam geheel onder communistische invloed.
- 1975 - Zuid Vietnam komt geheel officieel in communistische handen. Portugal moet Angola en Mozambique verlaten en beide vallen met behulp van de Cubanen in communistische handen.
- 1976 - De U.S.-ambassadeur in Libanon wordt vermoord en Libanon valt effectief in handen van het Sovjet-gesteunde Syrië en de PLO.
- 1978 - Het Panama Kanaal wordt overgegeven aan een militair dictatoriaal regime. Amerika erkent officieel communistisch China en laat Taiwan in de kou staan.
- 1979 - De Russen vallen Afghanistan binnen en de Chinezen Vietnam. Nicaragua valt in handen van de Marxistische Sandinisten. De Shah vlucht uit Iran en wordt vervangen door de Marxistische moslem, Ayatollah Khomeini.

- 1980 - Een communistische regering komt in Zimbabwe. Duizenden Cubaanse criminelen stromen de Verenigde Staten binnen.
- 1981 - Paus Johannes Paulus II bijna vermoord door de KGB. Poolse arbeiders worden onderdrukt. De pro-westerse Anwar Sadat wordt vermoord.
- 1982 - Frankrijk krijgt een socialistische regering en begint de belangrijke industrieën te nationaliseren. Sovjet-gesteunde guerillas in Centraal Amerika groeien in sterkte en bedreigen de hele streek.
- 1983 - Door de Sovjets gecoördineerde (eenzijdige) ontwapeningsakties krijgen wereldwijd meer aanhang en doen pogingen om het Westen te verzwakken.

Over vele jaren zullen de historici duidelijk kunnen aantonen dat de jaren 70 en 80 een trend laten zien van vele Sovjet-overwinningen die letterlijk kunnen eindigen in de vernietiging van de westerse wereld.

Als u bovenstaande lijst beziet dan is het met goed verstand onmogelijk om de grote winsten van de Sovjets te ontkennen. Toch schijnt het Westen er nu niet toe in staat te zijn om dit bewust in te zien en om te komen tot een gecoördineerde tegenactie. De Sovjets gaan door en niemands eigendom is veilig voor deze socialistische/communistische macht. De "megatrend" van de 20ste eeuw, de groei van het collectivisme, is een aanval op uw vrijheid en uw bezit.

We zijn al zo gewend aan al die aktes, dat we het gevoel hebben nu in een relatief kalme periode te zitten. Die kan echter elke dag verstoord worden door een van de vele spanningspunten in de wereld. Het is zelfs zeer waarschijnlijk dat de socialistische trend in de komende jaren nog versterkt wordt.

Jim Blanchard beschrijft dan een aantal spanningspunten die ieder voor zich enorme consequenties voor de hele wereld kunnen hebben.

1. Mexico en Centraal Amerika.
2. Zuid-Afrika.
3. Het Midden-Oosten.

(vervolg op pag. 3)

(vervolg van pag. 2)

- 4. De Russische dreiging voor Europa.
- 5. De wereld "schuld-crisis".

1. MEXICO EN CENTRAAL AMERIKA.

De economie in Mexico valt letterlijk in duigen. Een buitenlandse schuld die alleen al aan interest 10-15 miljard dollar per jaar kost. Werkeloosheid tussen 25 en 50%. De kans op een gewelddadige revolutie is zeer groot.

Grote hoeveelheden Russische wapens worden o.a. via Syrië naar het pro-communistische Nicaragua gevlogen, en worden gebruikt door de guerillabewegingen in El Salvador, Honduras en Guatamala. Als dominostenen kunnen alle Midden Amerikaanse landen vallen en daarna Mexico. Dan is er een communistische staat pal aan de grens van Amerika! Mexico is een tikkende tijdbom.

2. Russische doel op Zuid-Afrika.

Er is sprake van een uitgelekt Russisch plan waaruit blijkt dat zij zich concentreren op twee sleutel-gebieden: het Midden-Oosten en Zuid-Afrika. Door daar met behulp van guerillabewegingen de maatschappij te ontwrichten, wordt het westen afgesloten van belangrijke grondstoffen. De akties moeten zo worden opgezet dat het lijkt alsof het "interne" kwesties zijn. Direkt ingrijpen van de NAVO is dan onwaarschijnlijk, tot het te laat is.

3. Het Midden-Oosten.

In Iran zijn de Russen al ver gevorderd. Het creëren van onrust in Saoedi-Arabië heeft hoge prioriteit. Belangrijk is ook hier dat het lijkt op een interne aangelegenheid. Een nieuwe oorlog in het Midden-Oosten kan elk moment uitbreken.

4. Russische dreiging voor Europa.

De Europese landen hebben niet echt de sterke politieke wil om zich tegen de Sovjet-dreiging te verzetten. Vredesbewegingen en eenzijdige ontwapeningsakties domineren de politiek in Europa. Grote Europese zaken hebben al maatregelen genomen om hun bedrijf te leiden vanuit plaatsen buiten Europa. De dreiging van een direkte aanval schijnt nog jaren op zich te laten wachten. Zo iets is ook niet nodig. De Europese landen worden uitgehold van binnenuit.

5. De Wereld Schuld Crisis.

Als we de cijfers van de enorme leningen van allerlei landen zien, en tevens hoe deze schulden behandeld worden, kunnen we nauwelijks geloven dat het waar is. Een schuldbedrag van totaal 420 miljard dollar is zo groot, dat het ons al niets meer zegt. De uitweg zal waarschijnlijk lopen via een nog grotere inflatie (een sterke stijging van de goudprijs, vooral in 1985 en 1986).

Alles bij elkaar geen rooskleurige situatie en Jim Blanchard stelt dan ook dat iedereen eens moet nadenken of hij zijn eigen veiligheid niet kan verzekeren door in ieder geval een aantal gouden/zilveren munten te kopen. (Een 1/10 Kruger Rand koopt u al voor f 150/BF 2.500.)

*) *Wij hebben een aantal van deze mei-nummers van "GOLD" beschikbaar voor lezers die het gehele artikel willen lezen en/of kennis willen maken met deze nieuwsbrief. Zolang de voorraad strekt en "wie het eerst komt, het eerst maalt"!*

.....

1984

Elke dag kunt u het oprukken van Big Brother in onze privé-sfeer lezen. Zelfs in een krant als de "Telegraaf", die toch niet 'links' te noemen is, wordt (2 juli 1983 door W. Verwey) gepleit om nu maar snel het sociaal-fiscaal registratienummer voor iedere Nederlander in te voeren. En hij schrijft (onderstrepingen van ons):

-een zekere opoffering van persoonlijke privacy is daarvoor onvermijdelijk.
-maar we moeten privacy-bescherming niet overdrijven.
-goede registratie kan ons (?) miljarden per jaar besparen.
-de prijs daarvoor in de vorm van een beetje minder privacy is mij zeker niet te hoog.
-daarom hoop ik dat (de minister) snel zal slagen een arbeidsregistratie in te voeren.
- Ik wens hem daarbij graag veel succes toe.
- U ook? Nog commentaar nodig? De inkomstenbelasting begon ook met "een beetje", met 2% en de man die ervoor waarschuwde dat het dan straks wel 20% zou kunnen worden werd uitgelachen. Met "een beetje minder privacy" zal het precies hetzelfde verlopen!
- Wie doet er iets tegen?

MEDIABELEID

IN NEDERLAND

Als we het "mediabeleid" in Nederland een klein beetje volgen, is het eervoudig om te zien wat er zich afspeelt. Allerlei "politieke" groeperingen willen de macht aan zich trekken om de luisteraars te beïnvloeden en daardoor tevens anderen die mogelijkheid te ontnemen. Wie heeft er ook al weer gezegd: "Als we de jeugd en de media onder controle hebben, doen we met het land wat we willen." Deze "wens" kwam uit communistische hoek.

We waren al bezig om een artikel hierover te maken toen we een ingezonden brief van de heer HEIDA kregen die zeer duidelijk aantoont dat ook hier de Vrije Markt de enige goede oplossing is. De brief is in eerste instantie bedoeld om de VVD op de vingers te tikken, waardoor u zult begrijpen dat het voor de andere politieke partijen nog harder nodig is.

DE VERWARDE OPSTELLING VAN DE V.V.D. TEN AANZIEN VAN DE MEDIA.

De heldere doelstelling, die volgens mij door de VVD van nature moet worden nagestreefd: namelijk vrije media, die in partikulier eigendom en volgens de principes van de vrije ondernemingsgewijze produktie benut moet kunnen worden, is ten dele vertroebeld.

Mijn kritiek richt zich met name op het ongedefinieerd toepassen van een aantal begrippen, die de laatste jaren een (onverdiend) eigen leven zijn gaan leiden en daardoor de verwarring rond de media hebben vergroot.

Zo wordt er ook binnen de VVD vaak gesproken over 'het pluriforme aanbod van informatievoorzieningen, dat niet mag worden afgebroken'. Wat wordt hier precies mee bedoeld. Indien bijvoorbeeld filatelisten, sportvissers of biologen zich op een commerciële databank willen abonneren via een landelijk vertakt kabelnet (wat niet mag), maakt dat het aanbod toch pluriformer. In een adem wordt dan ook gesproken over het feit 'dat er voorkomen moet worden, dat het bedrijfsleven ten gevolge van overheidsbeleid een grote achterstand ten opzichte van het buitenland zal oplopen op het terrein van de informatica'. Mijn vraag is dan: wie bepaalt wat pluriform is en welk soort pluriformiteit is eigenlijk gewenst. Is het niet zo dat de deelnemers - producenten, distributeurs en konsumenten -

aan het mediagebeuren zelf bepalen welke informatie men kan gebruiken en waarvoor men bereid is te betalen? Het meest pluriforme GEWENSTE EN BETAALBARE aanbod ontstaat in de meeste bedrijfssectoren wanneer vormen van beperking of regulering zo veel mogelijk ontbreken.

Achterhaald zuilensysteem.

Waarom zou de wet van vraag en (vrij) aanbod opeens niet meer gelden voor media als radio en televisie (die door een krampachtig in stand gehouden, volkomen achterhaald zuilensysteem officieel ontoegankelijk zijn voor het partikuliere initiatief) en de kranten (die door een misplaatste afroaming van Stergelden en wellicht nog andere, het markt-evenwicht versturende subsidies in stand worden gehouden)? Een aansluitend populaire, maar evenzeer voor manipulatieve doeleinden misbruikte kreet is 'de belangen van de pers en de uitgeverij mogen niet onevenredig worden geschaad'. Onevenredig aan wat? Welke pers (journalisten, zettters)? Welke uitgeverijen? Van de VNU weet ik dat deze grote uitgeverij een enorm bedrag heeft gereserveerd voor deelname aan satellietprogramma's, ZODRA DAT MAG. Wordt deze uitgeverij bedoeld, of juist die concurrent, die daarvoor geen middelen heeft kunnen of willen vrijmaken? Iedere vorm van bevoogding op dit gebied zal nieuwe vervalsingen van het vrije marktmechanisme veroorzaken.

Landelijk heeft de NOS zich al als 'beheerder' van het satellietgebeuren opgeworpen. In plaats dat de staat zich als ondernemer uit de media-wereld terugtrekt, blijkt dat zij zich uiteindelijk het monopolie voor alle mediavormen binnen- en buitenlands wil toeëigenen.

Internationaal, landelijk en regionaal wordt door de VVD niet steeds dezelfde lijn getrokken. Ik krijg de indruk dat buiten onze grenzen het VVD-mediabeleid liberaal is, maar landelijk en regionaal wordt het steeds verwarrender.

Om een voorbeeld te geven. Hans de Bie, secretaris van de mediakommissie van de VVD, vindt dat regionaal 1 of meer zendvergunningen moeten kunnen worden verleend. Meer dan 1 lijkt pluriform, maar zal het dat in de praktijk ook werkelijk zijn? Wie komen voor een vergunning in aanmerking? Dat is een veel belangrijker vraag om te beantwoorden. Ik lees er niets over. (vervolg op pag. 5)

(vervolg van pag. 4)

Verkopen aan hoogste bidder.

Het kan maar op één manier objectief worden geregeld: door de zendvergunning te verkopen aan de hoogste bidder. De kijken waarderingscijfers bepalen dan wel of dit zendstation voldoende kwaliteit weet te bereiken. De waarde van een TV-station (met een zendvergunning) is zo bijzonder hoog, dat men zich moet afvragen waarom een zendvergunning voor niets wordt weggegeven. En aan wie? Wie heeft er recht op? Landelijk is immers al gebleken dat het selectief verstrekken van zendmogelijkheden niet heeft kunnen voorkomen dat ('illegaal') kommercieel opererende omroepen als Tros, Avro en Veronica, zich toch via de gunst van de kijkers en luisteraars een grote plek in dat bestel hebben kunnen verwerven.

Waarom wordt dat mechanisme in de regio dan nu niet door de VVD als een uitgangspunt gekozen. Er wordt daarentegen voor de verdeling van zendtijd in het algemeen in de eerste plaats gedacht aan omroepverkiezingen, waarmee de media definitief in de politieke hoek verzeild zouden geraken. Ook hier wordt weer gesproken over een mogelijke 'doodklap' voor de plaatselijke pers. Wat is die pers anders dan een commerciële instelling, die in vrije concurrentie met andere media haar beleid wellicht zal moeten aanpassen? Waarom moet op voorhand worden verondersteld dat het betreuwenswaardig is indien enkele streekbladen zouden verdwijnen?

Media herhalen zichzelf steeds.

De zogenaamde pluriformiteit die de pers in Nederland heeft weten te bereiken betekent maar al te vaak dat we op de radio, de TV en in de kranten (landelijk en regionaal) steeds maar weer hetzelfde verhaal horen of lezen. Het Radiojournaal gaat soms dagenlang alleen maar over Kruisraketten en El Salvador, alsof er geen andere belangrijke zaken meer zijn in de wereld. Een ander ergerlijk voorbeeld van zogenaamde pluriformiteit is het zoeken naar de 'informatiekruimels' die iedereen laat liggen. Op de (kunstmatig in stand gehouden) klassieke radiozender Hilversum IV hoorde ik laatst hoe een (ongetwijfeld dronken) disc-jockey een half uur (ik heb op mijn horloge gekeken) nodig bleek te hebben voor de aankondiging van zijn volgende klassieke plaat. Die plaat bleek uit een klein

winkeltje te komen in een smal dwarsstraatje, ergens in Amsterdam. De muziek die er op staat is namelijk zo verschrikkelijk weinig bekend en door zo weinigen geliefd, dat hij er pas na een wekenlange speurtocht een plaat van kon bemachtigen. Hij verontschuldigde zich zelfs tegenover de luisteraars, dat hij er maar eentje van op de kop kon tikken. Om de beide zijden van de plaat achter elkaar te kunnen draaien, zou men dus op het moment van het omdraaien van de plaat enkele sekonden radiostilte op de koop toe moeten nemen.

Enkele symbolische sekonden stilte voor het vernietigde principe van VRAAG EN AANBOD. Lang leve de pluriformiteit! Is dit de omroepkwaliteit, die we bij regionale radio en TV in de provincie tegemoet mogen zien? Een dergelijke wanprestatie zou bij een kommercieel station zonder meer tot ontslag van de desbetreffende disc-jockey hebben geleid. De voorkeur van deze hobbyist krijgt voorrang, terwijl een heel legioen sportliefhebbers door de steeds drastischer optredende minister Brinkman van Wetenschap Media en Cultuur binnenkort zal worden teleurgesteld. Een groot aantal sporten in Nederland zal namelijk door zijn reclame-beperkende maatregelen niet meer worden gesponsord en dus in niveau achteruit gaan. Aangezien er bovendien een blijvende dreiging bestaat voor de grote omroepen (die zich officieel dienen uit te roepen als de hoeder van een of andere kulturele groepering), lijkt het mij beter dat de VVD zich - als het dan toch met een medianota komt - zo liberaal mogelijk opstelt en zo weinig mogelijk meehuilt met de wolven in het bos. Wanneer we de heer Brinkman gadeslaan, zien we dat die wolven er vooral op uit zijn, de media als een machtsmiddel gratis in handen te spelen van kulturele - lees politieke - groeperingen, die van nature juist niet pluriform zijn.

Honne S. Heida
journalist

oo

BURGERLIJKE ONGEHOORZAAMHEID

Dit begrip wordt de laatste tijd steeds meer gebruikt. Een teken dat het leeft. Mogelijk goed om er eens een libertarische beschouwing aan te wijden. Wie stuurt een bijdrage voor deze discussie?

HOE VRIJ BENT U NOG ?

Zo luidt de titel van een door het Libertarisch Centrum uitgegeven brochure. Een precies antwoord daarop is natuurlijk niet te geven, omdat vrijheid moeilijk meetbaar is. Wel kan men alvast stellen dat, wanneer circa 50% van wat men als inkomen ontvangt, via de belastingen afgeroomd wordt, men zeker voor de helft ONvrij is. Hoe is die toestand er gekomen en wat zijn de alternatieven? En waarom is een alternatief nodig? Ziedaar enkele vragen waar het libertarisme belangstelling voor heeft.

Hoe ongunstig de recente evolutie inzake de vrijheid ook is, één aspect is positief: de mensen zijn cynisch geworden, zij maken zich geen illusies meer. Patriotische en andere mystificaties doen het niet langer. Men WEET dat politieke en parapolitieke activiteit niet gericht is op "'s lands belang", maar op het verwerven van rijkdom en macht. De politieke wetenschap bevestigt dit gevoel: men komt tot de bevinding dat de oorsprong van de staat niet moet gezocht worden in theof of democratische mythes, maar in bruut geweld. Een slimme volkstam overwon in de oorlog een andere, doch moordde hem, in tegenstelling tot de gewoonte, niet uit; hij maakte hem schatplichtig: een verslagen maar levende rivaal kan belastingen betalen! De verdere evolutie en verfijning van dit systeem staat ongeveer gelijk met de geschiedenis zelf.

Helaas bleef het systeem onstabiel. Er zijn teveel kandidaat-meesters en de slaven blijven het (meestal) onprettig vinden. De economen (voor militairen en politici bleef het een zware dobber) zouden nog beter ontdekken: IEDEREEN vrijlaten, alle kontakten laten plaats hebben op vrijwillige basis. "Het enige dat verboden is, is "verbieden". Lijvige boekdelen werden gevuld met het aantonen van alle voordelen van dat beginsel dat, aangevuld met dat van de privé-eigendom, de vrije markt creëert. Het libertarisme is de erfgenaam van die vrije-markttraditie, maar dan met de uitdrukkelijke toepassing ervan op alle terreinen van het leven, dus niet alleen de economie in enge zin (investeren, produceren, kopen en verkopen), maar ook in (de lijst is niet volledig): kunst, cultuur, (afwezigheid van) dienstplicht, geneeskunde en gezondheids-

zorg, drugs, onderwijs, raciale problemen, geldcreatie, radiozenders, sexualiteit, wegebouw, (afwezigheid van) belastingen, milieuproblemen, ontwikkelingshulp, armenzorg, verzekeringen. Steeds blijft in dit alles de basisstelling: met je eigen persoon en eigendom doe je wat je wilt, met die van een ander slechts datgene wat hij bereid is je, al dan niet mits tegenprestatie, toe te staan. En van gedwongen overeenkomsten kan uiteraard helemaal geen sprake zijn. Aan de staat (zo die er al moet zijn - zie verder) komt terzake geen initiatiefrecht toe, noch uiteraard enige repressieve taak.

Politiek gezien zal deze consequente stellingname het libertarisme soms in rare toestanden brengen, n.l. die van tussen twee stoelen te zitten. Zo zullen wij, wat raciale aangelegenheden betreft, het regime in Zuid-Afrika veroordelen, daar het van staatswege segregatie opdringt, maar evenzeer veroordelen wij integrationistische wetten waarbij het b.v. een café- of restauranthouder verboden wordt een selectie te maken onder het publiek dat hij tot zijn instelling wenst toe te laten.

Of neem de geneeskunde: dokters willen wij gerust vrij hun ereloon laten bepalen, maar anderzijds hebben wij weinig begrip voor monopolistische voorschriften op de onwettige uitoefening van de geneeskunde en dies meer. Vrije markt, de consument kiest! Is die consument daar "rijp" voor, komt de kwaliteit van de geneeskunde dan niet in gevaar, worden wij dan niet spoedig allemaal door kwakzalvers aan de rand van het graf gebracht, zo luiden enkele vragen die men, mutatis mutandis, ook naar andere terreinen dan dat van de geneeskunde kan overplaatsen. De libertariërs ontvluchten deze opwerpingen niet, integendeel: zij grijpen ze aan als gunstige gelegenheden om het inzicht in de werking van een vrije maatschappij te verdiepen.

Inzicht alleen is echter niet genoeg. De ingesteldheid, het gevoel moeten volgen (of misschien zelfs voortrekken). Wie bang is voor de vrijheid vindt steeds wel een pseudoargument om aan te tonen dat het zonder vadersje staat zal scheeflopen. De libertariërs staan dan ook helemaal achter de trend in de moderne psychologie naar echtheid, individuatie, autonomie. Een "vrij mens" is slechts hij die vrij is (= afwezigheid van uiterlijke belemmeringen) en een mens

(vervolg op pag. 7)

(vervolg van pag. 6) (Hoe Vrij)

(= interne factor).

Hoever willen de libertariërs gaan bij dit alles? Sommigen gaan tot het uiterste: de staat gewoon opdoeken. Beschermings- en justitiële functies (de laatste die men gewoonlijk aan de staat wil onttrekken) zijn voor hen economische goederen zoals andere: er zijn betere en goedkopere naast minder goede en duurere manieren om ze te "produceren". Je kunt er veel van willen (en kopen) of met wat minder tevreden zijn en dus een iets groter veiligheidsrisico lopen. Zoals overal elders zal ook hier slechts het marktmechanisme die individuele voorkeur tot zijn recht laten komen en selectief bevredigen. De markt wordt dus een zelfbeschermend en zelfregulerend systeem.

Andere libertariërs zijn minder optimistisch. Ze zien dit "anarchokapitalisme", zoals het genoemd wordt, als een utopie en houden het liever bij één vogel in de hand dan tien in de lucht, of concreet: een weinig staatsgeweld, onder vorm van een geïnstitutionaliseerd monopolie over het uitoefenen van dwang, om méér geweld tegen te gaan. In elk geval is het interessant vast te stellen dat met dit anarchokapitalisme dus een vorm van anarchisme is ontstaan die tevens - in tegenstelling tot de klassieke vormen ervan - verwoed voorstander is van privé-eigendom, ook over de produktiemiddelen.

Interessante auteurs i.v.m. met dit alles (daarom niet noodzakelijk libertariërs in strikte zin): *Ludwig von Mises, Ayn Rand, Murray Rothbard, Friedrich A. Hayek, Robert Nozick, Milton & David Friedman, John Hospers, Nathaniel Branden, Peter Breggin, Thomas Szasz, Henri Lepage* en de Belg *J. Defoort* met zijn recent boek "De belastingmaatschappij". Ook een heleboel Science Fiction is libertarisch geïnspireerd.

Guy de Maertelaere.

.....

D-ZONES

Vooraf door de inzet van mr. M. van Notten zijn er thans in België D-zones (Tewerkstellingszones) officieel aangewezen. De oorspronkelijk bedoelde grote vrijheid is weliswaar sterk verminderd, maar er is toch nog genoeg over. Nu zien wat er in die zones gaat gebeuren!

(vervolg van pag. 8) (De Vrije Markt....)

Begin obligaties te verkopen en overweeg een hypotheek nu voor lange tijd af te sluiten indien u een huis wilt kopen. (vaste portefeuille).

- b. De economie is zich steeds meer aan het verbeteren. Dat is gunstig voor iedereen, zelfs voor de overheid want die krijgt meer belasting binnen en keert minder werkloosheidsgeld uit. Aandelen kunnen in zo'n situatie flink stijgen; let nu vooral op de achterblijvers (die fondsen die procentueel nog niet zo gestegen zijn in vergelijking met de andere).
- c. Inflatie zal ongetwijfeld weer zijn kop opsteken. Om u daartegen te beschermen, of om er aan te verdienen adviseer ik edele metalen te kopen.
- d. Dan gericht op de speculatieve portefeuille, uitgaande van punt c, zijn er een aantal mogelijkheden om te beleggen in beginnende goudmijntjes. Vinden ze wat en produceren ze goedkoop dan verdient u veel; vinden ze niets, dan verliest u vaak alles. Dichter bij huis zou u kunnen overwegen pandbrieven Tilburgsche Hypotheek Bank op speculatieve gronden te kopen. Misschien keert men 75-80% uit, terwijl de papieren voor minder dan 60 gekocht kunnen worden.

Overigens, de gemiddelde verdeling bij mijn cliënten is: 50% vast, 45% variabel en 25% speculatief.

ir. L.H.M. Jongen.

.....

AGENDA

- 4 augustus : Kringbijeenkomst Schiedam.
Voor meer informatie:
- Mevr. T. de Wilde 010-268702
- Dhr. J. v.d. Kooi 076-129609
- 14-20 aug. : EERSTE EUROPESE LIBERTARISCHE CONVENTIE in BRUSSEL.
- 1 september: Kringbijeenkomst Schiedam.

KRINGNIEUWS

Wegens plaatsgebrek hierover een volgende keer meer. Waarschijnlijk dan ook iets meer over het behandelde onderwerp: de "vrije staat" op een "Floating City" door dhr. M. Schenkels.

DE VRIJE MARKT IN EEN ONVRIJE EKONOMIE

Deze keer een aantal algemene richtlijnen die samenhangen met beleggen.

Alvorens u overweegt te beleggen kijkt u natuurlijk of, en hoeveel u te beleggen heeft. Rekening wordt gehouden met uw situatie: welke uitgaven gaan in de toekomst van het spaargeld af, wat zou er nog meer te verwachten kunnen zijn.

Wat is uw doelstelling of reden om te beleggen? Wilt u vermogenswinst, omdat u in een hoge belastingcategorie zit, of wilt u aanvullend inkomen? Vanzelfsprekend betreft u ook uw aard bij de beslissing of en hoe te beleggen. Kunt u bijvoorbeeld 's nachts niet slapen omdat u bepaalde aandelen bezit, verkoop dan die aandelen en overweeg uw geld gewoon op rente te zetten. Al het voorgaande overwogen hebbende, kunt u het volgende onderscheid maken in beleggingen:

Vaste: Dit zijn beleggingen die u voor uw rust neemt. U handelt er niet mee, maar ze zijn bedoeld hun waarde in allerlei situaties te behouden. Bijv. een eigen huis of blokjes goud en zilver kunnen hieronder vallen.

Variabele: Waarbij u tracht van de veranderingen in de markt gebruik te maken. Bijv. door obligaties te verkopen als u rentestijgingen verwacht. Of door aan- en verkoop van aandelen. Normaal gesproken vindt in dit deel van uw portefeuille het meeste beheer plaats.

Speculatieve: Alleen als u het heel zeker weet en begrijpt dat als er grote winstkansen zijn, er ook grote verlieskansen zijn.

VUL DEZE BON IN, OF GEEF HEM AAN EEN RELATIE :

Stuur ook een proefnummer van de VRIJBRIEF aan:

Naam :

Adres :

Naam :

Adres :

Naam :

Adres :

Natuurlijk hangt er geen bordje aan een belegging waarop de mate van risico staat (ook geen bordje met gegarandeerde winst). Toch weet u waarschijnlijk wel wat ik bedoel: Philips en Petrofina zijn veiliger dan Holec en Tilburgsche Hypotheek Bank. Ook voor uw rust is uw eigen inschatting belangrijk.

Is uw portefeuille voldoende groot om nog verder te spreiden, dan adviseer ik ook een geografische spreiding door te voeren. Veel mensen wonen, verdienen, beleggen, zijn staatsburger in een en hetzelfde land. We willen allemaal dat de overheid minder greep op ons heeft, maar ondertussen leven we op zo'n manier dat die overheid een maximale greep op ons heeft.

Wat let u om tijdens uw vakantie geld in het buitenland te beleggen, of om uw bank te vragen uw blokjes zilver in Zwitserland neer te leggen? Dat laatste doen veel banken al automatisch, want dat scheelt BTW.

De volgende stap is een algemeen beeld te vormen van de beleggingsmarkt. "Wat zou er in de toekomst kunnen gaan gebeuren." Op die "basis" baseert u uw specifieke beleggingen in de verscheidene groepen. Op deze plaats probeer ik te schetsen wat ik als scenario zie. U bent natuurlijk volledig vrij om dat scenario te volgen of naar uw mening te verbeteren.

Mijn scenario is nu (op basis van ontwikkelingen wordt dit steeds aangepast):

- a. Er is nog iets van rentedaling mogelijk, maar het eind van de dalingen is in zicht. (vervolg op pag. ?)

HET LIBERTARISCH CENTRUM

FAZANTENKAMP 818

3607 EB MAARSSEN BROEK